

Heid Cat zondag 16 vr/antw 43

Leven voor God 1 de enige manier 2 de oude mens 3 de goede strijd

Gemeente,

In de vernedering van de Heere Jezus zien we vooral Zijn liefde. Liefde in Zijn geboorte uit de maagd Maria, liefde in Zijn lijden en kruisiging. Liefde in Zijn sterven. Dit heeft Hij overgehad voor zondaren.

Tegelijk hebben we ook al heel wat schatten en rijkdom gevonden in Zijn vernedering. Dat Hij ons met Zijn heiligheid helemaal bedekt. Dat Hij ons verlost van de eeuwige verdoemenis. Dat Hij ons geeft het eeuwige leven. Dat Hij de vervloeking van ons op Zich genomen heeft. Dat Hij de dood voor ons tot doorgang naar het eeuwige leven heeft gemaakt.

Dat is al genoeg om heel de lijdenstijd over na te denken. Ik hoop in de komende kerkbode wat boekjes te noemen die daar handvatten voor geven. En ook een podcast.

Maar we horen de catechismus vanavond vragen: wat is er nog meer voor nut/ rijkdom in Jezus' lijden en sterven? Nog meer dus. Namelijk dat de boze lusten van ons vlees bestreden kunnen worden en dat wij ons leven God tot dankoffer aanbieden. Ook daar zorgt het lijden en sterven van Jezus voor. En dat is het doel van alles. Want daar gaat het om. Dat is het doel van alles: weer voor God leven zoals bedoeld in de schepping. Al het werk van Jezus loopt daarop uit. Dat zondaren niet meer de zonde dienen, maar echt de Heere, hun God, dienen.

1 de enige manier

Hoe komt het weer zover? Dat een zondaar niet zijn zondige verlangens uitleeft, maar voor God leeft? Eén ontzaglijke fout moet je daarbij niet maken. Namelijk deze. Je ziet wat in je leven wat niet goed is. Een zondig verlangen. Driftigheid, erotiek, geldzucht, eerezucht, noem maar op. En je wilt beter gaan leven, meer voor God. Wat moet je dan niet doen? Op die zonde afstormen en de nek om willen draaien en weg werken uit je leven. En betere dingen gaan doen. Onbegonnen werk, wordt toch niks. Kan God ook niet behagen. Vergelijk het met een plantje in een donkere kamer. Altijd donker. Je kan dat plantje water en voedsel geven, maar dat helpt allemaal niks. Zolang die kamer dag en nacht donker blijft, groeit dat plantje nooit. Het moet eerst licht worden in de kamer.

Het moet eerst licht worden in je leven. Het licht van Gods genade moet opgaan over je leven. Anders is alle strijd tegen de zonde vechten tegen de bierkaai. Dat bedoelt de catechismus met de woorden: dat onze oude mens met Hem, met Jezus gekruisigd, gedood en begraven wordt. Dat is een nogal compacte zin waar twee Bijbelse uitdrukkingen in verwerkt zijn. Allereerst de uitdrukking uit Romeinen 6: met Hem. Dat de gelovigen met Jezus zijn gekruisigd, gestorven en begraven. Dat is best de moeite waard om over na te denken.

Wat betekent dat: met Jezus gekruisigd en gestorven zijn? Als je het heel letterlijk zou nemen zou dat maar van 2 mensen gelden. Twee moordenaars werden echt met Jezus, tegelijk met Jezus gekruisigd. Eén ter rechter- één ter linkerkant. Waarvan de ene tot bekering kwam, maar de ander volhardde in zijn spot en hoon. Die heeft geen enkel nut uit Jezus lijden gehad. Dus zo kan het niet bedoeld zijn.

Wat betekent het dan? Met Jezus gekruisigd en gestorven zijn. Wel dit: dat van de gelovigen geldt, wat van Jezus geldt in Zijn kruisdood. En wat geldt van Jezus in Zijn kruisdood? Dat de vloek voor Hem nu achter Hem ligt. Dat de straf van Gods gerechtigheid geweest is. Hij zal dat nooit meer hoeven te doen. Het is ondenkbaar dat Jezus nog een keer Gods vloek zou moeten dragen en Gods gerechtigheid moet voldoen. Want dat ligt achter Hem. Dat is over Hem heengegaan en ziet Hij nooit meer terug.

En wat van Jezus geldt, geldt ook van allen die geloven. Met Hem gekruisigd en gestorven. Ook zij zullen nooit meer Gods vloek tegenkomen en hoeven nooit meer Gods gerechtigheid te voldoen. Dat ligt achter hen. Dat heeft Jezus voor hen gedaan en hoeven zij nooit meer te doen. Dat ligt voor eeuwig achter hen.

En dan heeft de Bijbel het ook nog over met Jezus opgewekt zijn. Efeze 2 bv. Nee, niet letterlijk tegelijk met Jezus opgewekt, want niemand is toen op dat moment opgewekt met Jezus. Maar weer: wat van Jezus geldt, geldt van allen die geloven. En toen Jezus opstond uit de dood, toen trad Hij een leven binnen in het licht. Het licht van Gods vrede, van een open hemel, en met de heerlijkheid in het vooruitzicht. Aangenomen in gunst. En de gelovigen met Hem. Geldt hetzelfde. Wij leven nu onder Gods vrede, onder een open hemel, met de heerlijkheid in het vooruitzicht. Aangenomen in gunst. Net als Jezus.

Dat is het! Met Jezus gekruisigd en gestorven zijn. Niet meer onder Gods toorn en vloek zijn, in het donker. Maar onder Gods vrede leven, met de vloek voorgoed achter je, en de heerlijkheid voor je. In het licht. Dat geeft

nieuw leven. Dat geeft het nut om tegen de boze lusten te strijden en je leven echt voor God te leven.

Deze Jezus zoekt wat verloren is. Deze Jezus wacht totdat verloren zondaren hem nodig hebben gekregen. U, jij, ik.

Zolang ik dus de Heere Jezus niet ken, niet van Hem ben, niet deel in Zijn werk, is het allemaal onbegonnen werk. Dat vechten tegen enkele zonden. Het lukt me toch niet, of het lukt me voor het oog en ik word er apetrots op en een hoogmoedig mens van. En om beter te gaan leven en goede dingen te doen, het lukt me toch niet, of het lukt me voor het oog en ik wordt er een farizeer mee en een hoogmoedig mens. Je moet erachter komen. Je moet er achter gebracht worden. Wat ik ook doe en probeer, het wordt het niet. Echt de zonde haten lukt me niet. Echt van harte voor God leven, het is er niet. Het is onbegonnen werk. Ik krijg mijn hart niet mee. Het blijft een harde dienst en ijver uit angst of uit hoogmoed. Echt voor God leven lukt me niet.

Je moet erachter komen. En tot Jezus komen. Met een verloren leven. Met een onverbeterlijk bestaan en hart. Een goddeloze die tot Jezus komt. En die Jezus vindt. Die zich aan Jezus toevertrouwt. Die in Jezus gelooft. En allen die geloven geldt: met Hem gekruisigd en gestorven, met Hem opgestaan en opgewekt. In het licht. Nu vangt het nieuwe leven aan. Leven in het licht. Wat van Jezus geldt, geldt van mij. En laat dat eens tot je doordringen. Wat van Jezus geldt, geldt van mij. Puur door Hem. Uit genade. Vloek en gerechtigheid Gods kom ik nooit meer tegen. Vrede met God en eeuwig leven is mijn deel. Zo, zo alleen ga ik leven echt voor God en de zonde, de boze lusten, haten.

2 de oude mens

Nu staat er in antwoord 43 nog een Bijbelse uitdrukking. Namelijk: oude mens. We hoorden die ook in Romeinen 6 en vinden die uitdrukking ook in Efeze 4:22-24. De oude mens. Die moet door Jezus kracht gekruisigd en gedood worden. Efeze 4 zegt: afgelegd worden.

Want er is één groot gevaar voor iemand die gelooft. Voor iemand die gelooft. Dat je denkt: ik zie nog een zonde in mijn leven: erop af en eruit jagen. Of je ziet een gebrek in je leven: ik moet meer gaan lezen en bidden. En je zet je schouders eronder en gaat het proberen. Fout, helemaal fout. Dat je als gelovige zelf rechtstreeks de zonde gaat aanpakken en de goede dingen gaan oppakken. Dat wordt niks. Een gelovige die zo op de zonde afgaat, dat wordt niks. Een gelovige die zo aan een goed werk begint dat wordt niks. Die delft het onderspit.

Eerst moet die oude mens bestreden worden. Dat is je zondige aard, dat is je Adamsnatuur. Je zou ook kunnen zeggen: de oude mens dat is je oude eigenaar. Je oude eigenaar. Hoe zit dat? Dat zit zo. We weten wel dat we zondaren zijn. En wat betekent dat? Nou kun je denken, dat je wel eens zondigt, ja je ziet wel eens wat, je zegt wel eens wat, wat niet in de haak is. Daarom ben je zondaar. Nou, dat is heel oppervlakkig gedacht. Het zit dieper. We zondigen omdat we een zondige natuur hebben. Van Adam af, een zondige aard hebben, een modderlaag op de bodem van ons hart waar allemaal zaadjes van onkruid zitten, van zonde inzitten. En daarom zondigen we. Omdat het in ons zit. Maar we moeten nog een stap verder gaan: we zondigen niet alleen, we hebben niet alleen een zondige natuur, we zijn eigendom van de zonde. Van de die zondige natuur. Die is onze eigenaar. Die laat ons zondigen en beloont ons met de eeuwige dood als we hem een leven lang trouw gediend hebben.

Wat gebeurt er nu als je tot geloof komt? Tot Jezus wordt gebracht en vlucht? Dan krijg je een nieuwe Eigenaar. Jezus. Jezus wordt je Eigenaar. Hij neemt je over, hij heeft je losgekocht met Zijn bloed en nu ben je van Hem. En Hij zal je uit genade geven het eeuwige leven. Je bent van Hem, van Jezus Christus. Je nieuwe Eigenaar. Wat een wonder. Wat een zaak van genade.

Alleen, die zondige aard, die oude eigenaar, die wil er niet uit. Die laat er zich niet uitzetten, die blijft in je, die verschanst zich in hoeken en kelders en gaten, en blijft in je. Moet je nagaan: je koopt een huis van mensen en alles is betaald. Je krijgt de sleutel en gaat in het huis klussen en je gaat er wonen, maar de oude eigenaar zit er nog in. Die blijft opduiken. In de kelder, op zolder, in een kast, dan hier dan daar, hij blijft erin en wil er niet uit. En hij zet voortdurend alles weer terug op zijn oude plek zoals hij het had staan. Dat schiet niet op! En hij bekliepert alle nieuw spullen die je in huis hebt gezet. Hij bevuilt ze en bekrast ze. Zodra hij kans ziet dan richt hij een spoor van vernielingen aan en laat een spoor van vuiligheid achter. Dat gaat hem niet worden.

Je kan wel in huis bezig blijven met inrichten en nieuwe, mooie spullen erin zetten, maar zolang die oude eigenaar er bezig blijft, haalt het weinig tot niks uit. Eerst die oude eigenaar aanpakken.

Ja, mijn zondige aard wil er niet uit. Ieder die gelooft is van Jezus geworden. Maar mijn zondige aard, mijn oude eigenaar wil er niet, die zit er nog en die blijft zitten. En die zondige natuur die voedt de zonden, de boze lusten, en die bekliepert alle goede dingen die ik zou willen doen om voor God te leven. Die moet eerst bestreden worden.

Door Zijn kracht. Die oude natuur moet gekruisigd, gedood, verstikt worden. Die moet verlamd worden, verzwakt worden. Zolang ik leef zal hij er niet uit gaan, maar hij moet bestreden worden. Mijn zondige natuur, mijn Adams gezindheid. Door Jezus aan te grijpen. Nee, niet door zelf ertegen te gaan vechten. Maar door tot Jezus te vluchten. Het geloof grijpt de zonde niet aan, maar grijpt Jezus aan om de zonde eruit te trekken. Steeds weer, een heel geloofsleven lang: eerst tot Jezus vluchten, eerst Jezus aangrijpen. En Hem de zonde laten aangrijpen. Smeken dat Hij het doet. Dat Hij mijn zondige aard verzwakt en verlamd.

Weet u waar die zondige natuur, die oude mens, niet tegen kan? Tegen de liefde van Jezus. Als de liefde van Jezus in het huis van mijn leven woont, dan wordt hij bewusteloos, dan raakt hij verlamd en verzwakt. Daar kan hij niet goed tegen. Als ik in mijn levenshuis, in mijn gedachten, de liefde van Jezus heb. Als ik Zijn liefde overdenk, als ik biddend mediteer over Zijn lijden en sterven. Als Zijn liefde mijn gedachten vult. Daar kan hij niet tegen, daar raakt hij verlamd en bewusteloos van.

Dus dat is het devies: elke dag vluchten tot Jezus. Zijn liefde overdenken en hem smeken om die oude mens te bestrijden voor mij. Dat is levenswerk van een gelovige. Dat is dagelijks leven, dagelijks geloofsleven. Hoe sterker dat is, hoe zwakker de oude mens wordt. Hoe slapper dat is, hoe sterker de oude mens wordt.

Elke dag weer, dat is geloofsleven: telkens weer je baden in de liefde van Christus, telkens weer vluchten tot Jezus, Hem aangrijpen opdat Hij de oude mens bestrijdt. Als je dat nalaat, als je dat achterwege laat dan loop je gevaar dat er gebeurt wat David gebeurde met Bathseba, wat Noach gebeurde toen hij dronken in zijn tent kwam te liggen, wat Petrus gebeurde toen hij driemaal verloochende. Dan kun je wel je voornemen om zelf tegen de zonde te keer te gaan en zelf het roer recht te houden en te denken ik sta mijn mannetje wel, mij overkomt dat niet, ik ken mijn grenzen, ik ben baas over wat er in en uitkomt in mijn leven, maar je valt. Je valt. De duivel lacht erom. De duivel denkt: laat maar komen.

Eerst tot Jezus vluchten. Om die aanjager van alle zonden, de zondige natuur, te bestrijden door Hem en door Zijn liefde.

3 de goede strijd

En nu komt het eigenlijke doel: opdat de boze lusten niet meer in ons regeren en wij onszelf aan God offeren tot een offerande der dankbaarheid. De boze lusten bestrijden en uit dankbaarheid voor God leven. Want daar gaat het om! Dat mijn leven leven voor God zal zijn.

En daarom alle boze lusten ten onder brengen. Dat zijn de werken van het vlees die Galaten 5 noemt. Verlangens, begeerten, die zondig zijn. Overspel, hoerij, onreinheid, ontucht, dus verlangens tegen het 7^e gebod. Wie een vrouw aanziet om te begeren heeft al overspel met haar gepleegd zei Jezus. Of een vrouw die erop uit is dat mannen zo naar haar kijken.

Afgoderij. Meer gevoelig voor iets anders dan voor God. Meer gevoelig voor mijn werk, mijn eer, mijn hobby, mijn telefoon, mijn sport, mijn gemak dan voor God.

Venijnging, vijandschap, twisten, afgunstigheden. Alles wat jaloezie is, jaloezie, hebzucht. En daardoor een bron van ruzie kan worden.

Toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord. Alles wat driftig is en drift laat besturen en beheersen.

Dronkenschappen en brasserijen. Alle overdaad waardoor je minder helder wordt, makkelijker wat grof in de mond wordt, luchtig over de eeuwigheid gaat doen en gewoon even gestoord wil worden in je lekker genieten.

Dat zijn boze lusten. En we hebben nu twee dingen gezien: als je niet in Jezus bent, heeft strijd hiertegen geen zin, je verliest het toch of je vindt jezelf een hel piet als je wat terrein wint. Kom tot Jezus!

En: als je wel gelooft, niet direct op afgaan. Niet op af stormen en denken ik zal wel eens even me ertegen zetten. Helpt niet. Eerst vluchten tot Jezus, tot Zijn kracht en liefde. Die boze lusten worden gevoed door de oude mens. Anders voedt de oude mens die lusten zo, dat ik er toch van verlies. Dagelijks vluchten tot Jezus. Dat is de enige manier.

En mijn leven laten zijn een levend offer van dankbaarheid aan de HEERE. Romeinen 12:1 klinkt hierin door. Om God dankbaar te zijn. Dat betekent ten eerste dat je zeker bent van je zaligheid, van je verlossing. Dat je met Christus bent gekruisigd, gestorven en opgewekt. En deelt in Zijn leven, het verzoende en eeuwige leven.

En dat je weet dat je dat door Hem hebt. Door Zijn genade alleen. Door wat Hij wilde lijden. Doordat Hij je trok tot Zich. Doordat Hij je had verkoren voor de grondlegging der wereld. Aan Hem te danken. Leven der dankbaarheid.

En dan je hele leven opofferen. Dat offer geeft aan: alles is voor U. Zegt U het maar. Mijn leven is een blanco papier: beschrijft U het maar. Elk hoekje en gaatje, altijd en overal: tot Uw dienst bereid. Zegt en beschrijft U het maar. Dankbaarheid is dat je graag de HEERE dient, hoe meer hoe liever. En dat je verdriet hebt als de boze lusten toch weer de kop opsteken.

En daartussen staat: maar. De boze lusten niet meer regeren maar God mijn leven als dankoffer geven. Dus het is óf-óf. Die boze lusten regeren óf mijn leven is een dankoffer. Zijn de boze lusten sterk, dan wordt de dankbaarheid overwonnen. Is de dankbaarheid sterk dan worden de boze lusten overwonnen. Het zijn als het ware twee hondjes in je die aan het vechten zijn. En welk hondje zal het sterkste zijn? Het hondje dat je het meeste eten geeft. Welk hondje geef je te eten?

Als je de boze lusten te eten geeft worden ze sterker. Als je ze voedt door wat je kijkt, door wat je leest, door waar je over praat, dan winnen ze aan kracht. Galaten 5:22-23 zou je onder je scherm kunnen plakken. En als er iets van komt op je scherm: uitzetten. Beter nog is het voor te zijn en het niet aan te zetten. Want door wat je kijkt, leest en waar je over praat geef je zondige lusten brandstof en voedsel. Niet doen dus. Daartegen waken en alert op zijn.

En het hondje dankbaarheid maar goed te eten geven. Veel nadenken over de verlossing. Romeinen 12 begint dan met de ontfermingen Gods. Die overdenken: daarover lezen, daarover denken, daarover praten. Over het werk van Jezus in Zijn lijden en sterven, over het werk van de Heilige Geest in je leven keer op keer, over de zorg en de verkiezing van de Vader. Dan groeit de dankbaarheid in kracht en vurigheid.

De puriteinen zeggen het dikwijls zo: of de overdenking aan Jezus verstikt de boze lusten, of de boze lusten verstikken de overdenking aan Jezus.

Kent u, ken jij deze strijd? Dat is de goede strijd. Te danken aan het lijden en sterven van de Heere Jezus. Zonder deze strijd is er geen overwinning: of beter gezegd: dan is de overwinning voor de zonde. En de boze lusten zullen heersen en meesleuren naar het eeuwige verderf.

Maar wie leert strijden. In het licht van Jezus, met Hem gestorven en opgewekt. Vluchtend tot Jezus, om Zijn kracht en liefde de oude mens te laten bestrijden. En strijdend om de dankbaarheid te voeden en te laten groeien. Die zal overwinnen. Er is een totdat. Strijd de goede strijd, totdat....toldat Jezus komt en ons tot Zich neemt in eeuwigheid. De boze lusten worden uitgebrand, de oude mens eruit gezet, en de dankbaarheid zal eeuwig volmaakt zijn. Dankzij het lijden en steven van de Heere Jezus.

Amen